

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชัยภูมิ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติในการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดไว้

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบและรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ ตามบทบัญญัติของ มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชัยภูมิ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองชัยภูมิ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองชัยภูมิ และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเมืองชัยภูมิ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองชัยภูมิ

ข้อ 3. ให้ยกเลิก

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชัยภูมิ เรื่อง การควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช 2484

ข้อ 4. เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ
- (2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองการดูแลเอาใจใส่บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองชัยภูมิ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 6. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือหลายคนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 7. ให้สัตว์ดังกล่าวต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมี การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก
- (16) หนู

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองชัยภูมิก็ได้

ข้อ 8. ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ 7. ภายในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ หรือตามระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้ออกตามเทศบัญญัตินี้ ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือการขยายพันธุ์

ข้อ 9. นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอมีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

ข้อ 10. ในกรณี มีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์ไว้ต่างหาก และแจ้งให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมสำนักงานเทศบาลเมือง ชัยภูมิ ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 11. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 12. กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ โดยไม่ปรากฏเจ้าของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของ เพื่อรับสัตว์คืนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ดังกล่าวนั้นได้

เมื่อได้กักสัตว์ไว้เกินสามสิบวัน และไม่มีเจ้าของมาติดต่อขอรับคืนไปเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจำหน่ายสัตว์นั้นเสียก็ได้ โดยการขายทอดตลาด ในการขายทอดตลาดสัตว์ที่กักไว้ให้หักค่าใช้จ่าย ค่าดูแลหรือค่าเลี้ยงดูสัตว์จากจำนวนเงินที่ขายได้เหลือสุทธิเท่าใดจึงคืนแก่เจ้าของสัตว์ หรือถ้าเห็นว่าสัตว์นั้นมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือเป็นสัตว์ที่เจ็บป่วยหรือไม่ควรจะจำหน่ายหรือโดยเหตุอื่นจะทำให้ทำลายเสียก็ได้ แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ที่ถูกกักนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายแก่ประชาชน โดยแพทย์หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้ทำลายสัตว์นั้นเมื่อใดหรือประการใดก็ได้

ข้อ 13. กรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตาม ข้อ 12. เจ้าของสัตว์ต้องชำระค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ตามจำนวนที่ได้รับจ่ายจริง และต้องชำระค่า ปรับในอัตราตัวละ สองร้อยบาท แต่รวมค่าปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ 14. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์เลี้ยง มีความผิดตามมาตรา 73
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 15. ให้นายกเทศมนตรีเมืองชัยภูมิ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2553

นายบรรยงค์ เกียรติก้องชูชัย
(นายบรรยงค์ เกียรติก้องชูชัย)
นายกเทศมนตรีเมืองชัยภูมิ

เห็นชอบ

นายวันชัย สุทธิวรชัย
(นายวันชัย สุทธิวรชัย)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ